

Огорчѣ *м. св.* **Огорчѣвамъ** *м. дл.* огорчу, огорчаю: Пиянство-то огорчива вѣнчило-то. *Л. Д. 1869 р. 115.*

Огорѣ (**Огорѣ** *Ц.*) *м. св.* обожгу, разожгу, раскалю **Огарѣмъ** **Огарѣвамъ** *м. дл.* обжигая, разжигая, раскаляю (*см. обгорѣ*): Богъ да бѣтъ араміи, Що фатиха да те мжчатъ. Та огорѣа, тенка Стойно, Огорѣа пирогіа, **Ѳ** кладеа на шія-та. *М. 227.* Нежъ питъ заравжтъ въ огореное огнище, къту счюжтъ първо огнь съ плоскъ рѣженъ и го примѣсжтъ съ пепель. *Пк. 36.*

Огощеніе *с. с.* угощеніе (*см. угощение*): Ово огощеніе е за наше здравіе. *Зк. 66.*

Ограбвамъ *м. дл.* граблю. *Бог.*

Ограда *с. ж.* 1) ограда; каменный заборъ (*син.* дувартъ): Годи-никъ-тъ вади камъне и ги вози за направъ на къща или оградъ. *Ч. 73.* 2) укрѣпленіе: Кои могълы бѣхъ вѣнчени съ неговъ-тъ (на Прѣславъ) оградъ? *Р. 1.* 3) садъ: Земл, си, синче, остро секирче, Ои ми, сину, въ ограда зелена. *М. 29.* (Кукѣ-те) Со деветъ врака железни; Се-коя врата ограда, Най-мала врата ливада. *М. 393.* Тамо Марица облива Огради, сади прѣлестни. *Л. Д. 1875 р. 121.* Между лиснѣты брястове Раздѣвжты оградъ. (*П. Сл.*) *ѡб.*

Оградѣ *м. св.* **Ограждамъ** *м. дл.* огорожу, ограждаю: Ако ми дадатъ, башча да ограда, —, сарай да заграда, Дурѣ да расада дунѣ и калине. *В. 213.*

Ограничѣ *м. св.* **Ограничамъ** *м. дл.* ограничу, -иваю. *М.*

Огрѣвъ *с. м.* топка: Ученицы-ты сѣ принудени и сами еще да си носятъ всякой день и дръва-та за огрѣвъ въ училище-то. *Л. Д. 1869 р. 125.* Въ Т. гора-та е близу, ала училище-то имъ дръва нѣма за огрѣвъ на дѣтца-та. *ѡб. р. 228.*

Огрѣшѣ *м. св.* введу кого въ грѣхъ: „Ай ти Турче, потураче! Арно сонъ те уварело, Тебѣ не те угрѣшило. Ке' сѣ чуло и видело Братъ и сестра да сѣ ве'ѣтъ“. *М. 137.* **Огрѣшѣ са** введу себя въ грѣхъ, возму на себя грѣхъ: Дѣте-то нѣма грѣхове, нѣ ты ако го просту-дишъ щенъ ся огрѣшишъ. *Л. Д. 1869 р. 98.* Та тѣй ся куртулисаль отъ нежъ безъ да изгуби още и безъ да ся огрѣши. *ѡб. 1870 р. 176.* **Огрѣшѣ душѣта си** оскверню грѣхомъ душу, погублю свою душу: „Душа мѣ не мой да с' огрѣшиме“. *М. 29.* Изгубихъ си младость-тъ за-лудо! Огрѣшихъ ми душѣ родители-ти и учителя-ти ми. *Л. Д. 1874 р. 91.*

Огрѣхъ *м. св.* **Огрѣвамъ** *м. дл.* 1) Въ дѣйств. знач. освѣщу, освѣщаю; озарю, озаряю: Грѣй, слѣнце и мѣсечинко, Горѣ и планині да огрѣйш. *Д. 6, 1—2.* Деница каже месичку: Брайно месечко, месеч-ко, Я огрѣй да си огрѣмъ Тазъ гора гѣста зелена. *Л. Д. 1876 р. 154.*